

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 10.681 van 29 april 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 27 februari 2007 met toepassing van artikel 235,§3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in X, in de regio Zakho (Noord-Irak). U bent niet gehuwd, enige zoon, herder en analfabeet. U bent een Armeens-Orthodox christen. U diende uw land te verlaten omwille van problemen met Koerdische strijders (peshmerga's), die uw vader hebben gedood. De problemen begonnen in 2001 toen jullie werden lastiggevallen door Koerdische strijders die regelmatig schapen kwamen opeisen. Toen uw vader hierover opmerkingen maakte, zeiden ze dat jullie grond jullie niet toebehoorde en dat jullie moesten vertrekken. Uw vader werd ook regelmatig geslagen en diende een klacht in bij het dorps hoofd (“mukhtar”). Uw vader was er echter van overtuigd dat de “mukhtar” mannen stuurde om hem af te troeven, vermits hij niets deed wanneer hij een klacht indiende. Uw vader diende vervolgens klacht in bij de politie van Zakho, waardoor de “mukhtar” zich gepasseerd voelde. Begin 2003 weigerde uw vader om schapen mee te geven en werd hij bijna doodgeslagen. U werd eveneens geslagen. Later werd ook jullie veld in brand gestoken. Opnieuw kwamen peshmerga's en werd uw vader geslagen. De dokter werd erbij gehaald en stelde talrijke breuken vast. De “mukhtar” kwam en liet de politie van

Zakho komen. Deze deed de vaststellingen. Die nacht, 17 juli 2003, overleed uw vader aan zijn verwondingen. De politie ondernam geen verdere actie. Vervolgens mochten u en uw moeder niet meer alleen op het veld, enkel nog met uw buurman X. Opnieuw kwamen peshmerga's schapen wegnemen en zeiden ze dat u de grond moest verlaten. U werd andermaal hardhandig geslagen. Uw moeder wilde weg uit het land en zocht een smokkelaar. U zegt dat de meeste Armeniërs uw dorp hebben verlaten en dat er momenteel nog twee families zijn. Op 2 februari 2004 verliet u, samen met uw moeder, Irak richting Europa via Turkije. Uw moeder is in Turkije achtergebleven. Op 2 april 2004 kwam u in België aan en u diende diezelfde dag nog een asielaanvraag in. Op het Commissariaat-generaal werd u een eerste maal in het kader van de procedure ten gronde gehoord op 9 maart 2005, bijgestaan door een tolk die het Armeens machtig is, en een tweede maal op 21 april 2005, bijgestaan door een tolk die het Koerdisch (Badini) machtig is."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. X, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. X, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen."

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing van de Dienst Vreemdelingen-zaken dient in de fase ten gronde door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par.A, lid 2, niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Zo maakt u, die niet in het bezit is van enig identiteitsdocument, onvoldoende aannemelijk uit Irak afkomstig te zijn. Zo verklaart u dat op het moment van uw vertrek uit het land, nl. in 2004, X de Armeense priester was in uw regio en dat hij in 2004 de paasmis heeft opgedragen in Zakho (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 26-27). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de door u genoemde priester sinds 1996-1997 (!) weg is uit de regio en dat er sinds 1998 een andere priester werd aangesteld. U diens naam genoemd, heeft u er geen weet van dat dit de huidige priester in uw regio is (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 26). Hoewel u verklaart dat de dichtstbijzijnde Armeense kerk deze van Alzerook is, blijkt u ook de naam van die priester niet te kennen (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 5). Verder verklaart u dat tijdens de begrafenis van uw vader in 2003, de "assistent van de priester te Zakho", de gebeden heeft gelezen, maar ook zijn naam kent u niet. Aangezien de Armeense gemeenschap in de regio Zakho zeer klein is, is het totaal ongeloofwaardig dat u niet weet wie de kerkdienst voorging bij de begrafenis van uw vader (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 26). Verder is volstrekt ongeloofwaardig dat u verklaart geen familienamen te kennen van de Armeense families die nog in uw dorp wonen. Ook zegt u dat er naast een paar andere dorpen, waaronder Alzerook, nog Armeense families wonen in Feshkabour. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat er in Feshkabour nooit Armeense christenen hebben gewoond. Heel eigenaardig is dat u foutief de Armeense kerk in Zakho benoemt. Volgens informatie beschikbaar op het CGVS is de naam van de kerk niet "Maryam Astvazadian" zoals u weliswaar beweert (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p.7).

Dient ook verder te worden vermeld dat uw geografische kennis van uw regio niet overtuigend is. Zo noemt u wel een aantal dorpen in de buurt van Derabin, maar twee dorpen die er vlakbij liggen, nl. Marzi Khabour en Karwenyé, (zie JHIC-kaart DHSO4) kent

u niet (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 3). U gevraagd hoe u van uw dorp naar Zakho reist, zegt u dat er twee mogelijkheden zijn (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 3). Eén weg start in Feshkabour en gaat via Kani Arab, Alzerook, Girshin, Bavarde en Armeens Alzerook naar Zakho. Deze wegbeschrijving is merkwaardig aangezien de meest rechtstreekse weg naar Kani Arab vanuit uw dorp vertrekt, via Karwenyé, waar u nooit eerder van heeft gehoord (zie JHIC-kaart DHS04). Vervolgens zegt u dat er nog een tweede weg loopt richting Zakho, vertrekkend vanuit Qara'ula, maar dat er geen dorpen liggen tussen Qara'ula en Zakho en dat dit een heel lange weg is. Dit is volstrekt foutief, vanuit uw dorp is het de kortste weg naar Zakho en er liggen talrijke dorpen tussen. Op deze weg ligt bovendien Rizgari waar u volgens uw verklaring zou zijn heengegaan met uw vader om uw identiteitskaart op te halen (gehoorverslag CGVS, dd. 9 maart 2005, p. 15). De stad Semil ligt volgens u op de weg naar Zakho, wat eveneens volledig foutief is (zie JHIC-kaart DHS06).

Tot slot, u legt geen enkel document neer waaruit blijkt, dat u de Iraakse nationaliteit heeft. Evenmin kan u uw identiteitskaart ter staving van uw afkomst en nationaliteit voorleggen. In hetzelfde verband moet worden opgemerkt dat uw taalkeuze het Armeens is. Dit op zich is al weinig logisch aangezien uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Armeense christenen in het Noorden van Irak nog nauwelijks Armeens spreken maar dat het Koerdisch van de regio (nl. het Badini) de voertaal is, ook voor de Armeense christenen. Aangezien u echter verklaarde deze taal machtig te zijn, werd u en tweede maal op gehoor uitgenodigd, dit maal bijgestaan door een tolk Badini, met het oog om dieper in te gaan op uw geografische kennis en u nog enkele bijkomende controlevragen omtrent uw afkomst te stellen. U heeft tijdens dit gehoor (dd. 21 april 2005) elke medewerking geweigerd omdat u weigerde Badini te spreken. Deze weigering tot medewerking in het kader van uw asielaanvraag doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst en daarmee verbonden de door u aangehaalde vluchtmotieven. Echter, teneinde het mogelijk te maken de geloofwaardigheid van uw verklaringen te kunnen beoordelen, wordt u in het kader van de asielprocedure gevraagd een coherente uitleg te geven over alle redenen ingeroepen ter ondersteuning van uw aanvraag tot het bekomen van het vluchtelingenstatuut en dient u te antwoorden op elke vraag die u gesteld wordt (punt 205 van het 'Handbook on Procedures and Criteria for determining refugee status', UNHCR, Genève, januari 1992). Door het weigeren de gestelde vragen te beantwoorden, hindert u het normale verloop van de procedure, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. Deze onwil tot medewerking en weigering om bijkomende vragen omtrent uw beweerde Iraakse nationaliteit te beantwoorden, laten ernstige twijfels bestaan omtrent uw beweerde identiteit en afkomst. Aldus is het Commissariaat-generaal evenmin bij machte de door u ingeroepen vluchtmotieven als geloofwaardig te beoordelen"

4.1. Verzoeker voert aan dat hij bij inzage van het administratief dossier vaststelde dat de documenten waarop de bestreden beslissing zich steunt om te stellen dat hij verkeerdelijk antwoordde op de vragen inzake (i) de naam van de Armeense priester van Zakho (ii) de naam van de Armeense kerk (iii) het al dan niet aanwezig zijn van Armeense christenen in Feshkabour, zich niet in het administratief dossier bevinden, noch bevat de bestreden beslissing referentenummers van Cedoca-factsheets of de gebruikelijke vermelding "documenten, waarvan kopie aan het administratief dossier wordt gevoegd." Verzoeker merkt op dat zijn advocaat zich nogmaals naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) heeft begeven, waar haar zou verteld zijn dat er geen documenten in het dossier waren gevoegd, waardoor hij zich op dit punt niet kan verdedigen.

4.2. Inzake verzoekers verweer dat de documenten waarop de bestreden beslissing zich steunt niet opgenomen werden in het administratief dossier, bevestigt verweerder in de nota van 29 mei 2007 dat deze zich niet in het consulteerbare gedeelte van het administratief dossier bevonden en verklaart ze bij te voegen aan de nota.

4.3. De Raad stelde vast dat de kwestieuze stukken niet bijgevoegd waren aan verweerders nota van 29 mei 2007. Krachtens een beschikking op grond van artikel 39/62 van de voormelde wet van 15 december 1980 op 10 april 2008, heeft de Raad de

desbetreffende stukken op dezelfde datum ontvangen en aan het rechtsplegingsdossier toegevoegd (stuk 14).

Verzoeker vraagt ter terechtzitting dat “*de stukken die krachtens artikel 39/62 van de Wet van 15 december 1980 opgevraagd werden uit de debatten worden geweerd aangezien deze niet werden medegedeeld aan verzoekende partij*”, hetgeen niet dienstig is daar verzoeker, overeenkomstig artikel 39/61 van de voormelde wet van 15 december 1980, deze stavingsstukken kon raadplegen, wat blijktens het rechtsplegingsdossier gebeurde op 16 april 2008.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoekers advocaat kopie vroeg van het gehoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de gehoorverslagen tijdens de procedure “dringend beroep” en “ten gronde” (stuk 2) doch geen melding maakte van kopies van de documenten waarop de bestreden beslissing werd gesteund.

5.1. Waar de bestreden beslissing stelt dat zijn geografische kennis niet overtuigend is, voert verzoeker aan dat hij toch een aantal dorpen heeft vermeld, evenals andere informatie met betrekking tot de plaatsgesteldheid, die voldoende gedetailleerd is om gecontroleerd te worden.

Verder werpt verzoeker op dat hij ook duidelijke antwoorden heeft gegeven met betrekking tot de gezagsdragers in zijn dorp.

Waar de beslissing stelt: “*Semil ligt volgens u op de weg naar Zakho, wat eveneens volledig foutief is*”, betoogt verzoeker dat hij zeer duidelijk is geweest tijdens het verhoor op het CGVS en heeft aangegeven dat “*Semal, niet op de weg naar Zakho [ligt], maar iets lager*”, waarbij hij naar p. 28 van het gehoorverslag verwijst en stelt dat deze informatie volgens het geleverde kaartje correct is. Uit het enkele feit dat hij bepaalde namen niet kent, kan volgens verzoeker niet worden afgeleid dat hij niet uit deze regio afkomstig is.

Aangaande zijn taalkeuze, voert verzoeker aan dat hij in familiale kring steeds het Armeens heeft gesproken en hij als Armeen daarom de taal machtig is. Hij geeft toe eveneens verklaard te hebben dat hij Badini spreekt, maar voegt hieraan toe te hebben gezworen nooit meer deze taal te spreken, gelet op de vervolgingen die hij heeft moeten ondergaan. Hij argumenteert dat het CGVS hem nogmaals opgeroepen heeft teneinde zijn kennis van het Badini te controleren, waarbij duidelijk werd dat hij de tolk Badini perfect begreep en dat hij in het Badini geantwoord heeft dat hij deze taal niet wenste te spreken, maar dat hij wel in het Armeens zou antwoorden op de gestelde vragen. Hij stelt dat, indien de kennis van het Badini essentieel is voor zijn dossier, hij voldoende heeft bewezen dat hij de taal machtig is.

Verzoeker wijst op zijn persoonlijke situatie en achtergrond en merkt op dat hij analfabeet en herder is; dat hij nooit een opleiding heeft gekregen en nooit heeft gereisd, waardoor hij bepaalde begrippen niet kent; zo wist hij niet wat een politieke partij was. Verzoeker wenste niet met de tolk Badini verder te werken, zelfs indien men hem duidelijk maakte dat de tolk neutraal was.

Verzoeker stelt nu ten volle te begrijpen dat het zijn plicht is om mee te werken aan het verloop van de asielprocedure.

5.2. Verzoeker brengt geen identiteitsdocumenten bij, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat uit de samenlezing van de stukken uit het administratief dossier en het rechtsplegingsdossier blijkt dat:

- verweerder meldt dat de motivering van de bestreden beslissing niet overeenstemt met de werkelijkheid waar deze stelt dat de Armeense priester X reeds sedert 1996-1997 weg zou zijn uit verzoekers regio en in 1998 zou zijn vervangen door een andere priester (nota van 29 mei 2007);
- verweerder in voormelde nota niet betwist dat de bestreden beslissing verkeerdelijk noteert dat verzoeker zou hebben gesteld dat Semil gelegen is op de weg naar Zakho;
- de bestreden beslissing het “*volstrekt ongeloofwaardig*” acht dat verzoeker verklaart geen familienamen te kennen van de Armeense families in zijn dorp, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de vraag “*namen van de andere families?*” antwoordde “X”. Daarna werd hem meer specifiek gevraagd “*niet alle*

leden, enkel familienamen?” waarop verzoeker antwoordde: *“X, v d. andere ken ik alleen voornaam”* (administratief dossier, stuk 8, p.6), hetgeen impliceert dat verzoeker wel degelijk een familienaam van een Armeense familie in zijn dorp meedeelde;

- verzoeker volgens de bestreden beslissing zou verklaard hebben dat de Armeense kerk in Zakho *“Maryam Astvazadian”* genaamd is terwijl uit het gehoorverslag blijkt dat hij verklaarde dat de naam van de kerk *“Maryam Astvadzazyn”* is (*Ibid.*, p.7). Daargelaten het feit dat volgens de beschikbare landeninformatie de werkelijke naam van de kerk *“Mariam Adrah”* is (rechtsplegingsdossier, stuk 14, bijlage 1), stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing verzoekers verklaringen onjuist weergeeft en hij bovendien verklaarde dat de Armeense kerk in Zakho zich in de wijk Kesta bevindt (administratief dossier, stuk 8, p.7) hetgeen overeenstemt met de beschikbare landeninformatie (rechtsplegingsdossier, stuk 14, bijlage 1);
- de bestreden beslissing stelt dat hij twee dorpen in de buurt van Derabin niet kent, met name Marzi Khabur en Karwenyé. Uit het administratief dossier blijkt dat hij Marzi Khobur wel kent doch niet Miran (stuk 8, p.3); eveneens meldde hij andere omliggende dorpen (stuk 8, p.2);
- de bestreden beslissing stelt dat de keuze voor het Armeens als taal van de procedure weinig logisch is aangezien het Badini de voertaal is in zijn beweerde regio van afkomst en hij tijdens zijn tweede gehoor weigerde Badini te spreken, hetgeen een weigering is om zijn medewerking te verlenen *“die verder afbreuk [doet] aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst”*. Daargelaten het feit dat verzoekers weigering om Badini te spreken tijdens zijn gehoor van 21 april 2005 inderdaad een manifest gebrek aan medewerking betreft, stelt de Raad evenwel vast dat (i) verzoeker tijdens het voormeld gehoor meldde dat hij weigerde Badini te spreken omdat hij Koerdisch sprak in Irak doch problemen heeft en gezworen heeft het nooit meer te spreken (ii) tijdens het voormeld gehoor, de tolk meldde te denken dat verzoeker de taal Badini machtig is en de discussie over het al dan niet spreken van het Badini in het Badini verliep waarbij verzoeker tevens op een vraag omtrent zijn documenten in het Badini antwoordde. Uit verzoekers taalkeuze voor het Armeens kan, gelet op de aanwijzingen tijdens het gehoor van 21 april 2005 dat verzoeker Badini spreekt, bijaldien niet noodzakelijkerwijze worden afgeleid dat hij zijn afkomst niet aannemelijk maakt;

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker de naam van de priester in Alzerook niet kent, wat steun vindt in het administratief dossier (stuk 8, p.5), doch verzoeker kon blijkens de gegevens van het administratief dossier wel de correcte naam van de Armeense kerk meedelen (*Ibid.*, p.5; p.27). Verzoeker kende evenmin de naam van de *“assistent van de priester te Zakho”* tijdens de begrafenis van zijn vader, maar uit het administratief dossier is niet af te leiden of deze persoon een leek dan wel een priester was, mede in acht genomen dat verzoeker blijkens zijn verklaringen maar één maal per jaar naar de kerk ging (*Ibid.*, p.26).

Daargelaten de vaststelling dat de bestreden beslissing terecht opmerkt dat de weergave van de wegen tussen verzoekers dorp en Zakho niet overeenstemt met de beschikbare informatie, stelt de Raad vast dat de bestreden motivering - gelet op het bovenvermelde en met inachtneming van verzoekers profiel, die volgens zijn beweringen een analfabete herder is, evenals zijn andere verklaringen over zijn beweerde afkomst – niet geschraagd wordt door deugdelijke motieven om te dezen te besluiten dat hij onvoldoende aannemelijk maakt uit Irak afkomstig te zijn.

In acht genomen dat het de Raad aan essentiële elementen ontbreekt om de bestreden beslissing te bevestigen of hervormen zonder hiertoe aanvullende onderzoeksdaten te moeten bevelen wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980, vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 april 2005 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 april 2008 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.